

Mirador

Una veu potent i clara

“Jo, que sempre m'he declarat independentista, sovint afegeixo que sóc independentista amb moltes ganes de deixar de ser-ho. No: hem de continuar creient en la llibertat i hem de continuar unint les veus diverses cap a l'objectiu de l'alliberament nacional i de classe. Jo he estat en el PSAN, i per això he començat dient que la notícia de la suspensió d'activitats per part del PSAN m'ha colpit personalment.” (Isabel-Clara Simó, El Punt Avui, 27 d'octubre del 2015).

Ens vam conèixer en la dècada dels 70, a poc d'iniciar les activitats del PSAN al País Valencià, quan ella formava part del Front Cultural del partit i, com a directora de la revista *Canigó*, aixoplugava el grup de lletraferits Trencavel (Xavier Romeu, Jaume Fuster, Maria Antònia Oliver, Quim Soler, Joan Rendé, Guillem-Jordi Graells...), que publicaven articles de contingut cultural i polític, al servei de l'alliberament nacional i de classe del poble català. Ens trobàvem a Besalú, a Barcelona, a ca l'Antoni Miró, el “solitari far de migjorn” segons la poètica descripció de Salvador Espriu, als Premis Octubre de València...

Al llarg dels anys, la Isabel-Clara mai no va deixar de defensar “els tres eixos sobre els quals descansa –són els seus mots– el futur del nostre poble: la independència, la unió dels Països Catalans i el socialisme alliberador”. Va col·laborar sempre en tot allò que se li demanava des del País Valencià, fent conferències, presentant els seus llibres, impartint cursos de literatura, com el que va

Isabel-Clara Simó, Miqueleta d'Honor a València l'any 2012 ■ EPA

fer en aquell estatge memorable a Morella, el 1983, per a formació dels mestres que havien d'introduir el català a l'escola pública valenciana. Va venir a rebre guardons, com ara el Premi de la Crítica en Comunicació i Difusió Cultural 2016 que, a Isabel-Clara Simó i Xavier Dalfo conjuntament, els va atorgar l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana de la Universitat de València. I va baixar infinitats de vegades per a celebrar amb els amics i amigues aniversaris plaents però també per acomiadar amics insubstituïbles, com ara l'enyorat Ovidi Montllor o l'entrañable Enric Valor, que casualment va faltar un 13 de gener, igual que

Maria Conca i Josep Guia
Filòlegs i activistes polítics

ella, però amb 20 anys de diferència. La militància política amb Isabel-Clara Simó, la vam retrobar a la fi de la primera dècada d'aquest segle impulsant Solidaritat Catalana per la Independència (ella com a independent, nosaltres com a militants del PSAN), en uns moments en què la CUP es dedicava només a la política municipal, ERC continuava aparant la independència, embolicada amb el tripartit, i Convergència encara no havia descobert la bona nova de l'independentisme.

Esperem que els independentistes d'avui, homes i dones, sàpiguen ser fidels al teu mestratge

En aquesta etapa, li vam demanar una anàlisi política i punyent de la situació del món literari català. Amb el pseudònim Col·lectiu L'or del Ring i el compromís de no fer públic, en vida seva, que l'havia escrit ella, va aparèixer a la revista *Lluita* 289 (octubre-novembre 2013) el treball *La literatura en català, avui*. Un article de lectura imprescindible, que acaba així: “Fa ganes de crear una cèl·lula clandestina d'escriptors (o un front cultural), com en les èpoques heroiques de la dictadura”.

Molt estimada Isabel, trobarem a faltar la teva veu potent i clara, la teva amistat i la teva lucidesa d'alcoiana catalana de fil de vent. Esperem que els independentistes d'avui, homes i dones, sàpiguen ser fidels al teu mestratge

Santi Vilanova
Periodista i escriptor

periodístic, va donar suport i va col·laborar en una columna setmanal en el *Diario de Barcelona* (1983-84), aquell *Brusi* que periodistes i treballadors de tallers vam salvar de caure en l'extremadreta.

Les hemeroteques poden ratificar les nombroses portades que *Canigó* va dedicar a la lluita ecologista i antinuclear (especialment a la defensa dels aiguamolls de l'Empordà, el seu paisatge estimat junt amb el de la seva terra nadiua d'Alcoi; de les cales de la Costa Brava; dels volcans de la Garrotxa; dels inicis de l'econacionalisme i l'ecofeminisme...) Molts periodistes marginats dels diaris controlats per la burgesia ens vam aixoplugar a les pàgines de *Canigó*. Patriotes honestes i radicals com ella, pioneres d'una nova societat, són un exemple per a les joves generacions que mobilitzades reclamen el dret a l'auto-determinació.

Les frases

“Una dona de lletres compromesa, que va eixamplar la nostra literatura. El seu nom perdurarà tant com les seves històries”

Ximo Puig
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Lluitadora incansable per la independència dels Països Catalans. Catalunya perd una de les veus més lliures”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Isabel-Clara Simó, contundent, sempre: ‘Quan es governa de debò en llibertat, apareixen les llibertats concretes’”

Mariàngela Vilallonga
CONSELLERA DE CULTURA

“Parlar d'Isabel-Clara Simó és parlar de la nostra literatura en majúscules, d'una dona que ha dignificat el poble valencià”

Vicent Marzá
CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA

“Gràcies per la vida plena de compromís, dignitat i tendresa que has compartit amb tots nosaltres!”

Jordi Sánchez
EXPRESIDENT DE L'ANC A LA PRESÓ

“Compromesa, forta, valenta i referent. Les teues lletres ens acompanyaran sempre”

ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ

“S'ha mort la Isabel-Clara Simó. Que plorin les paraules”

Núria Cadenes
ESCRITORA

“Una escriptura d'un coratge, d'un talent i d'un compromís excepcionals. Tristesa i gratitud immenses”

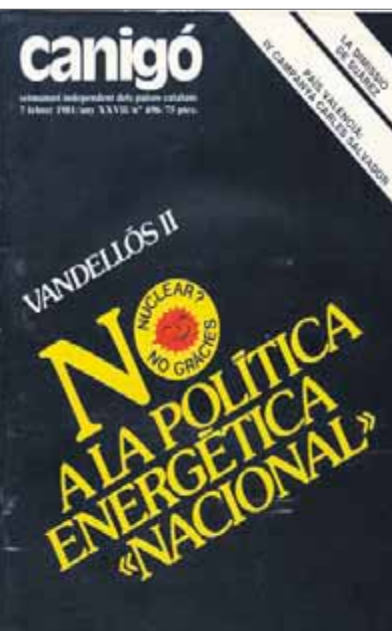
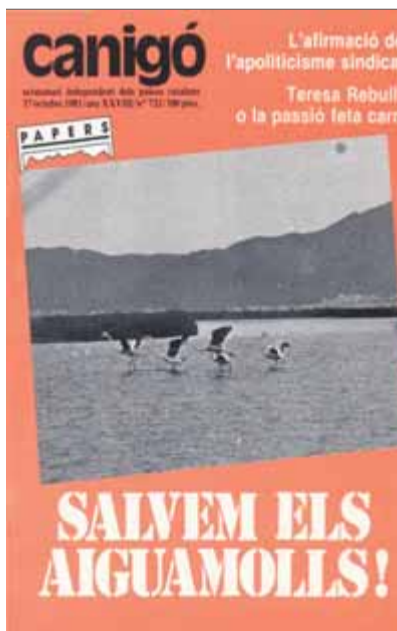
Carles Duarte
POETA I LINGÜISTA

“Soc desgraciada si no escric”, i nosaltres a partir d'avui som molt desgraciats sense tu!, Isabel-Clara Simó”

Iolanda Batallé
DIRECTORA INSTITUT RAMON LLULL

“La Isabel-Clara Simó era un volcà que em pensava que res, mai, no aconseguiria apagar”

Joan-Lluís Lluís
ESCRITOR

Cobertes de la revista 'Canigó' de principis dels anys vuitanta sobre la defensa dels aiguamolls de l'empresa i la política nuclear ■ UA

